

OBČINSKI SVET ZVEZE SINDIKATOV

Ocenili delegatski sistem

Poleg velikov imamo v bežigrajskem gospodarstvu več manjših delovnih organizacij, ki izpoljujejo prostor med velikimi in opravljajo dela obrtnega značaja. Ena izmed njih je tudi ozd Umetni kamen – Kamin, v kateri izkorščajo predvsem znanje in ročno spremnost. Ukvajajo se namreč s polaganjem keramike, naravnega kamna, s teracerskimi in cementarskimi deli. Delajo izključno po naročilih in ne za široko tržišče.

Umetni kamen so ustavili pred 25 leti. Na začetku so bili samo trije zaposleni, ki niso imeli potrebnih delovnih izkušenj. Z leti so dobili tudi te. Tako je delovna organizacija po obdobjih boljših in slabih poslovnih rezultatov, ko se je srečevala.

UMETNI KAMEN

Delajo že 25 let

Iz že s skoraj nerešljivimi težavami, dočakala 25. letnico obstoja.

Tedaj je bilo zaposlenih čez 110 delavcev, ki so vedno delajo v težavnih razmerah. To je sicer značilnost nihovega poklica, saj je pretežno ročno delo povezano z vsakodnevnimi ali teženskimi sestavami z gradbišča na gradbišču. K sreči imajo vse delavci po lanskem nakupu večjega stanovanja, ki so ga preuredili v samška stanovanja, trdno streho nad glavo, s tem pa manj skrb in zadovoljenejše življene.

Po četrst stoletnem samostojnem delu pa so se v Umetnem kamnu odločili, da se združijo s sorodno delovno organizacijo Kamin. Svojo odločitev so potrdili na referendumu 19. decembra leta 1983. Do tedaj je Kamin deloval kot tozd Vegradič iz Velenja. Ker pa kljub združitvi z velenjsko ozd sodelovanje ni in ni zaživel, so se delavci odločili, da se odcepijo, nato pa združijo z Umetnim kamnom.

Sedaj delajo v enoviti delovni organizaciji, ki ima približno 180 zaposlenih. Oboji vidijo v združitvi vrsto prednosti, kot so: lažji nastop na tržišču, boljše poslovne rezultate in s tem tudi večjo socialno varnost zaposlenih.

Zavedajo se, da združitev nima samo prednosti, ampak da prinaša tudi vrsto težav. Prepričani pa so, da se jih da z razumom in strpnostjo uspešno rešiti, zato kljub trenutni krizi na trgu verjamemo v boljši jutri.

DUŠAN RENČELJ

Družbenopolitične organizacije bežigrajske občine so se kar po vrsti sestajale tik pred koncem lanskega leta. Med njimi je zasedel tudi občinski sindikalni svet, ki je pretresal številna zanimiva vprašanja, med katerimi bi kazalo omeniti razpravo o naloga v letosnjem letu in o delegatskem sistemu.

Člani sveta so dobili obsežno gradivo, nameheno sicer eni od prihodnjih sej občinske skupščine, v celoti posvečeno uresničevanju delegatskega in skupščinskega sistema v naši občini. Tako so sindikati med prvimi obravnavali poročilo, ki ga je pripravila posebna komisija pri predsedstvu občinske skupščine.

Ob tem so sklenili, da morajo osnovne organizacije zvezda sindikatov skupaj z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami združenega dela ter občine vsaj enkrat na leto vpliv in učinkovitost na spreminjanje ponekod že vnaprej pripravljenih odločitev in dosledno odpravljati poskuse

manjšljivosti, ki bi se pojavile, pa bo njihova stalna naloga in sestavni del programov zveze sindikatov. Zavzeli so se tudi za to, naj bi osnovne organizacije skupaj z ustreznimi organi občinskega sindikalnega sveta skrbele za to, da se bo izvajalo usposabljanje delegacij po dolocenem programu in z ustrezno strokovno pomočjo. Prav tako pa naj bi delegati dobili v obravnavanje več variantnih možnosti. Bili so proti temu, da delegati dobivajo gradivo na seji zabora, ker jim je s tem onemogočeno posvetovanje z drugimi delegacijami in z bazo.

Poseben problem, ki so ga navedli, so preobširni dnevnici redi zlasti na sejah zboru združenega dela, ker zaradi tega pada kvaliteta dela, saj, kot se je izrazil eden od članov, občinska skupščina ni za to, da bi razpravljala, temveč zato, da odloča.

Problematika, s katero se je zadnje dni decembra ukvarjal občinski sindikalni svet, je kmaj začetek v obširnejšo razpravo o delegatskem sistemu, in gradivo, takšno kot je bilo natisnjeno, bo skupaj s stališči sindikatov predmet javne razprave in ne nazadnje samostojna tema zasedanja skupščinskih zborov.

TADEJ BRATOK

PREOBLIKOVANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Tudi Savsko naselje na tri dele

Te dni je stekla razprava o preoblikovanju tudi v krajevni skupnosti Savsko naselje. Zanj je pravzaprav gre? Preoblikovanje pomeni v prvi vrsti – to pa je tudi poglavitični namen – približevanje krajevne samouprave, delegatskega sistema, družbenopolitičnega in družbenega dela, delovnim ljudem in krajom.

Na območju KS Savsko naselje je bilo konec leta 1978 6778 prebivalcev, od tega več kot polovica žensk. Vsi ti prebivalci žive v 2181 družinah. Po podatkih izpred nekaj let je 77% prebivalstva zaposlenega. Na območju KS deluje 24 organizacij združenega dela; v naselju sta dve vzgojnovarstveni ustanovi. V Savskem naselju je 2245 stanovanj in 52 hišnih svetov. V krajevni samoupravi neposredno sodeluje 468 krajanov, v krajevni organizaciji SZDL 352 ter v vodstvih družbenopolitičnih organizacij in društev okoli 200 krajanov. Se pravi, da je formalno vključenih v delovanje vseh organov v KS več kot 1000 krajanov, kar je šestina vseh prebivalcev naselja. Ne nazadnje pa je treba omeniti,

da stanuje na območju KS 800 članov ZK.

Dosedanjih pet voilnih enot sekajo posamezne ulice in niso zaokrožene enote. Ko so se začela razmišljanja o preoblikovanju KS sta nastala dva predloga: preoblikovati KS v tri KS, ki bi zajemale vsaka po 2000 prebivalcev, ali pa v štiri KS, kar bi možnosti neposredne samouprave še močno povečalo, ker bi bile KS manjše. Kakorkoli že, ostala bo vrsta skupnih interesov, kot so delo-

vanje šole, VVZ, preskrbe, uporaba prostorov v Družbenem domu, skupno financiranje, in morda še kaj.

Samo število je torej drugotnega pomena, pomembno je v prvi vrsti, da bi z boljšo organiziranočču učinkoviteje in smotrneje razreševali vsa skupna vprašanja celotnega naselja.

O vsem tem naj bi krajanji v čimvečjem številu spregovorili in povedali svoja mnenja, saj gre zato, da bi se njihov glas še bolj slišal.

I. AUSEC

Obvestilo

Društvo samostojnih obrtnikov občine Ljubljana Bežigrad prieja občinsko prvenstvo v velesloalu za obrtnike in pri njih zaposlene delavce. Tekmovanje bo 9. februarja na Starem vrhu nad Škofjo Loko s pričetkom ob 13. uri. Za prevoz mora poskrbeti vsak sam.

Pismene prijave z letnico rojstva sprejema do 31. januarja pisarna Društva samostojnih obrtnikov občine Bežigrad, Reboljeva ulica 3, telefon 349-368.

Strojepisni krožek v osnovni šoli

Učenci na šoli Franceta Bevka bi bili veseli, če bi jim delovne organizacije odstopile kakšen odpisan pisalni stroj.

Pred štirimi leti so na osnovni šoli Franceta Bevka ustanovili krožek, kakrnega ne zasledimo v nobeni osnovni šoli v Sloveniji in ki ga verjetno nimajo tudi v drugih republikah. Številnim prostovoljnim dejavnostim, ki jih razvijajo pozitivnimi učitelji, so pridružili še – stroj-

jepljni krožek, za katerega vlada med učenci izredno veliko zanimanje.

Mentorica krožka, ki je dala tudi pobudo za njegovo ustanovitev, je zunanjega sodelavka šole, sicer profesorica Pedagoške akademije. Njena pobuda za ustanovitev krož-

ka je izhajala iz prepričanja, da sodi znanje strojepisja (desetprstnega, slepega tipkanja) med splošno izobrazbo sodobnega človeka. V gospodarsko razvitih državah, kjer so že zdavnaj spoznali, so uvedli strojepisni pouk kot obveznega pouka še dolgo ne bo prisla v pošt. Toda ob dejstvu, da so razvojne perspektive jasne, se moramo pripravljati na čas, ko bodo tudi naše osnovne šole imele možnosti za uvedbo obveznega strojepisnega pouka. Dotlej pa naj bi se ta pouk postopno uveljavljaj v obliki prostovoljne dejavnosti.

Z ustanovitvijo strojepisnega krožka je osnovna šola Franceta Bevka začela ledino. Z izkušnjami, ki si jih je doslej pridobil, je pripravljena pomagati vsem tistim, ki jih bodo sledili.

V strojepisni krožek se prijavlja vsako leto več učencev, ki pa zaradi šola ne premore dovolj pisalnih strojev. Gleda na to prvič šola vse gospodarske OZD, družbenopolitične organizacije in bogatejše obrtnike, da ji pomagajo in jih odstopijo tiste pisalne stroje, ki jih ne uporabljajo več, za učenje krožku pa bi jih na šoli s pridom izkoristili.

Smo v času inventur. Ob popisu

je izhajala iz prepričanja, da sodi znanje strojepisja (desetprstnega, slepega tipkanja) med splošno izobrazbo sodobnega človeka. V gospodarsko razvitih državah, kjer so že zdavnaj spoznali, so uvedli strojepisni pouk kot obveznega pouka še dolgo ne bo prisla v pošt. Toda ob dejstvu, da so razvojne perspektive jasne, se moramo pripravljati na čas, ko bodo tudi naše osnovne šole imele možnosti za uvedbo obveznega strojepisnega pouka. Dotlej pa naj bi se ta pouk postopno uveljavljaj v obliki prostovoljne dejavnosti.

Klub neslepčni zadnji seji skupščine kluba samoupravljalcev naše občine je izvršni odbor ob izteku preteklega leta ugodno ocenil celoletno dejavnost. Pripravili so več kot sto razgovorov, večinoma v organizacijah združenega dela, ki so same predlagale 44 zanimivih, lahko zapišemo življenjskih tem. Delitev po delu in načrtovanje bosta v prihodnjem letu deležna osrednje pozornosti kluba, med oblikami dela pa bodo predavanja v klasični obliki vse bolj nadomeščali s pogovori iz prakse za prakso, z izmenjavo izkušenj in sekcijskim delovanjem kluba. Osnova njihovega dela pa bo še naprej program sindikalne organizacije za Bežigradom.

Klub se ne bi uveljavil, kot se je, brez množice aktivnih posameznikov in organizacij, ki

OBISK V SARAJEVU

V dnehu od 19. do 21. decembra so pionirji osnovne šole Franca Ravbarja-Viteza sestavljali delegacijo bežigrajskih pionirjev, ki se je udeležila sarajevske manifestacije »Dječje radosti«.

Nestrni, veseli, srčni pionirji Lučka, Dušan, Aljoša, Marko in Robert so se s svojo tovarišičico odpeljali na Brnik. Veselje je skalilo obvestilo, da je let odpovedan. Tako smo se telefonično povezali z našo občino, ki je takoj poskrbel za karte za viak. Zvečer smo se odpeljali.

V Sarajevu nas je čakala tovarišica Aleksandra in nas odpeljala v osnovno šolo »Slavši Vajner Čiča«, ki so bili še naši domačini. Slovensko, toplo, bratsko so prejeli slovenske pionirje. Po oblini matici, ki smo jo zaključili s torto prijateljstva, smo si ogledali Muzej revolucije v Pokrajinski muzej. V obih smo bili navdušeni. Od teh smo odšli na sprejem k predsednici občine Sarajevo Center tovarišiči Zorci Žiroveci. Poklonili smo ji knjigo Ljubljana. Z nami se je pogovarjala, nas pogostila in nam dala spominke

Pionirji kujejo bratstvo in enotnost

na prijateljsko srečanje. Poučarila je, da so pionirji tisti, ki bodo utrjevali bratstvo in enotnost. Z nami so bili še naši gostitelji, pionirji iz občine Medveščak iz Zagreba, iz občine Palilula iz Beograda in Hercegnovega. S stiski rok in objlje, da bomo ohranili srečanja, smo se poslovili in z našimi pionirji gostitelji odšli na njihove domove. Tu smo našli drugi dom. Objeti, v spremstvu staršev, smo se odpravili na svečano otvoritev »Dječje radosti« v Pionirske doline. Tu so nam predstavniki podjetja Park pripravili sproščen sprejem in nam podarili nagelj, ki je bil vstopnica za predstavo v ploščo z otroškimi spomincami. Bilo je prekrasno, kar težko smo se poslovili ob lepoti Pionirske doline.

Drugo jutro smo se skupaj odpeljali na čudovito Juhorino. Pri izviru neke Bosne smo se poklonili padlim borcem. Med vožnjo nam je borec pripravoval o trpljenju Sarajevčanov in o legendarnem junaku Slavši Vajner Čiču. Na Juhorini, ki nas je sprejela odeta v snežno obleko, smo Slovenci, Hrvati, Srbijci, Črniogorci in Bosanci napravili snežako. Tu smo se tudi slikali. Lačne želodčke je potešilo skupno svečano kosilo na prekrasnem športnem centru UPI-KORAN-PALE. Siti, srčni, zadovoljni, pobrateni smo se s psemijem vrnili v Sarajevo. Naši dragi gostitelji so nam pokazali še njihovo znamenito Baščarsijo, kjer smo našim domačim kupili spominki.

Čas je prehitro minil. Zvečer smo se zbrali na postaji. Tu smo si obljubili, da bomo ostali prijatelji, da se bomo obiskali. Pripeljal je viak, solze ob slovesu so povedale, da so se odpeljali domov bežigrajski pionirji, ki so v Sarajevu kovali in skovali prijateljstvo in bratstvo.

Vso zahvaljujemo predstavnikom občine Bežigrad in tovarišiči Aleksandri Sikora, ki je bedela nad nami ves čas, dokler ni viak odpeljal.

Presrečna sem, da vzbujamo tako dobre pionirje, ki bodo znali čuvati bratstvo in enotnost jugoslovenskih narodov.

ANICA VUGA

Na podlagi 4. člena sklepa o razpisu referendumu za prostorsko delitev krajevne skupnosti Črnuča-Nadgorica na štiri nove krajevne skupnosti (Razglas št. 4 – ŠM/79 z dne 27. 9. 1979) daje volilna komisija sveta krajevne skupnosti Črnuča-Nadgorica

poročilo

o izidu glasovanja na referendumu za prostorsko delitev KS Črnuča-Nadgorica, ki je bil dne 14. 10. 1979.

Na glasovanju na referendumu za prostorsko delitev KS Črnuča-Nadgorica na štiri nove krajevne skupnosti dne 14. 10. 1979, so bili ugotovljeni izidi glasovanja:

- v volilni (glasovalni) imenik je bilo vpisanih 3887 glasovalcev;
- od tega je glasovalo 3280 glasovalcev ali 84,38%;
- za predlog je glasovalo 2897 glasovalcev ali 74,53%;
- proti predlogu je glasovalo 338 glasovalcev ali 8,89%;
- neveljavnih glasovnic je bilo 45 ali 1,15%.

Na podlagi glasovalnih spiskov krajevna volilna komisija KS Črnuča-Nadgorica ugotavlja, da je bil na referendumu dne 14. 10. 1979 izglasovan predlog za delitev krajevne skupnosti Črnuča-Nadgorica na štiri nove krajevne skupnosti.

Tajnik:
ANTON ANČNIK I. r.
FRANC BOLTA I. r.

Predsednik:
MATIJA BUTALA I. r.

KLUB SAMOUPRAVLJALCEV V LETU 1980

Pogovori iz prakse za prakso

Za lansko leto pa priznanja najbolj delavnim posameznikom in organizacijam

Klub neslepčni zadnji seji skupščine kluba samoupravljalcev naše občine je izvršni odbor ob izteku preteklega leta